

تأثیر پرکننده کوارتز به همراه باریم آلومینوسیلیکات حاوی فلوراید بر ویژگی مکانیکی چندسازه‌های دندانی نورپخت برپایه Bis-GMA/UDMA/TEGDMA

بابک اکبری^{۱*}، سحر واحدی^۲، سیده مریم جمشیدی^۲ و فرهود نجفی^۳

۱. استادیار گروه مهندسی علوم زیستی، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی علوم زیستی، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۳. دانشیار گروه رزین و افروندی‌ها، پژوهشکده پوشش‌های سطح و فاوری‌های نوین، پژوهشگاه رنگ، تهران، ایران.

دریافت: آذر ۱۴۰۰ بازنگری: تیر ۱۴۰۱ پذیرش: مرداد ۱۴۰۱

10.30495/JACR.2022.1946038.1992

20.1001.1.17359937.1401.16.2.10.4

چکیده

در این پژوهش، چندسازه دندانی با استفاده از رزین‌های بیس-جی‌ام‌آ و تی‌ای‌جی‌دی‌ام‌آ و پرکننده‌های کوارتز و باریم آلومینوسیلیکاتی حاوی فلوراید، تهیه شد. پس از مرحله ساخت، نمونه‌ها با طیفسنجی FTIR برای مطالعه اصلاح سطح پرکننده‌ها، آزمون UTM برای تعیین استحکام خمی و آزمون میکروسختی بررسی شدند. سپس، از سطوح شکست نمونه‌های به‌دست‌آمده از آزمون خمی، تصویرهای SEM تهیه شد. نتیجه‌های آزمون UTM به‌دست آمده حدود ۲۳٪ بالاتر از سطح استاندارد ISO4049 (93MPa) بود و نتیجه‌های سختی‌سنجی نیز مقدار ۸۴/۴ ویکرز را نشان داد که در گستره قابل قبول برای چندسازه‌های دندانی قرار دارد. پیک‌های FTIR مربوط به دو سامانه کوارتز و شیشه باریم سیلیکات موقوفیت‌آمیزبودن فرایند سیلان‌دارشدن را در این دو سامانه نشان دادند. در مجموع به‌نظر می‌رسد که ترکیب تهیه شده در این پژوهش، شرایط موردنیاز برای یک چندسازه دندانی را دارد و مطالعه‌های بیشتری را می‌توان بر آن انجام داد.

واژه‌های کلیدی: چندسازه دندانی، کوارتز، باریم آلومینوسیلیکات حاوی فلوراید، نورپخت

آمالگام دارند که از میان آن‌ها می‌توان به عدم حضور جیوه که در برخی افراد حساسیت ایجاد می‌کند، زیبایی و قابلیت پیوند مطلوب این مواد به بافت دندان اشاره کرد. در عین حال، چالش‌های زیادی برای بهبود ساختار و ویژگی مواد ترمیمی وجود دارد. یک ماده ترمیمی آرمانی باید از نظر

مقدمه

دندانپزشکی ترمیمی و زیبایی یکی از شاخه‌های دندانپزشکی است که توجه ویژه‌ای به اقدام‌های درمانی مانند ترمیم‌های زیبایی، اصلاح بدشکلی دندان‌ها و سفید کردن دندان‌ها دارد. ترمیم‌های چندسازه‌ای مزایایی چند نسبت به

پرکننده شیشه‌ای با واپايش بیشتر و مطلوب‌تر انجام می‌شود. بنابراین، موجب افت ویژگی مکانیکی و فیزیکی چندسازه نخواهد شد. افزون بر آن، پرکننده شیشه‌ای حاوی فلوراید، سیلان دارشده و با بستر رزینی پیوند برقرار می‌کند. در این حالت شبکه مستحکم شده‌ای ایجاد می‌شود که فلوراید از آن اسیدشویی می‌شود. این روند در صورت استفاده از منابع دیگر فلوراید مانند سدیم فلوراید و استرانسیم فلوراید امکان‌پذیر نیست. پرکننده شیشه‌ای موردنظر بدون اکسیدهای فلزهای قلیایی و فلزهای سمی سنگین است و حالت نیم‌شفاف مطلوب‌تری به چندسازه می‌بخشد. فلوراید به طور متداول به شکل باریم فلوراید و یا آلومینیم فلوراید در ترکیب شیشه به کارمی‌رود [۳ و ۴].

از ترکیب‌های متاکریلاتی به عنوان رزین‌های آلی در چندسازه‌های دندانی استفاده می‌شود. متداول‌ترین متاکریلات تشکیل‌دهنده شبکه بسپارش، Bis-GMA است. این تکپار واکنش‌پذیری و وزن مولکولی بالا، انقباض بسپارش پایین و قابلیت ایجاد شبکه سه بعدی با پیوندهای عرضی دارد [۵]. در کنار این تکپار، از تکپارهای دیگر خانواده متاکریلات‌ها EGDMA^۱, Bis-EMA^۲, UDMA^۳, TEGDMA^۴ و

نیز به صورت متداول در چندسازه‌های دندانی استفاده می‌شود [۶]. از مزایای UDMA گران‌روی پایین و انعطاف‌پذیری عالی پیوند یورتان است که چقرومگی رزین چندسازه بر پایه این تکپار را بهبود می‌بخشد [۷].

در این پژوهش، چندسازه هیبریدی از نظر اندازه ذره‌های پرکننده بر پایه تکپارهای Bis-GMA, UDMA و TEGDMA ساخته شدند. این چندسازه هیبریدی شامل ذره‌های با اندازه $0.4 \text{ }\mu\text{m}$ تا $5 \text{ }\mu\text{m}$ میکرون به همراه ذره‌های نانومتری بود. پرکننده‌های مورد استفاده کوارترز به همراه ترکیب‌های آلومینوسیلیکات حاوی فلوراید انتخاب شدند. در کار پیشین که در این زمینه انجام شد، پرکننده‌های کوارترز به صورت تلفیقی

استحکام و ظاهر با ساختار دندان طبیعی یکسان باشد [۱]. امروزه بسیاری از چندسازه‌های دندانی تجاری از Bis-GMA^۵ و UDMA^۶ به عنوان تکپار اصلی استفاده می‌کنند. پرکننده‌های متداول در این چندسازه‌ها کوارترز، باریم آلومینوسیلیکات، لیتیم آلومینوسیلیکات و زیرکونیا هستند. ویژگی چندسازه و کارایی آن به میزان و ویژگی این اجزا وابسته است.

شكل گیری پوسیدگی‌های ثانویه در لبه‌ها و کناره‌های پرکننده‌های دائمی قرار گرفته در دندان، مشکلی دیرینه در علم دندانپزشکی است. نشان داده شده است که تمایل به ایجاد پوسیدگی دوباره در محل ماده پرکننده دندانی در صورتی که این مواد قابلیت آزادسازی فلوراید به بافت دندان‌های مجاور را داشته باشند، تا حد بالای کاهش می‌یابد. دلیل این نظر تشکیل فلوروآپاتیت مقاوم به پوسیدگی است که به دست آمده از واکنش هیدروکسی آپاتیت موجود در دندان با فلوراید آزاد شده از ماده ترمیمی است [۲]. ترمیم کننده‌های چندسازه‌ای حاوی فلوراید به عنوان منبع فلوراید عمل می‌کنند و قادر هستند مقدار فلوراید را در بزاق، پلاک و بافت سخت دندان افزایش دهنند. فلوراید می‌تواند به دو شکل به پرکننده افزوده شود. در روش اول به طور ساده فلوراید به صورت فلورایدهای غیرآلی مانند سدیم فلوراید و استرانسیم فلوراید به پرکننده شیشه‌ای مورد نظر افزوده می‌شود. این روش افروزن فلوراید درمان موردنظر فلورایدی را فراهم می‌کند، ولی آزادشدن فلوراید از چین ترمیم کننده‌ای موجب ایجاد تخلخل می‌شود و ویژگی مکانیکی ماده ترمیمی را تصفیف می‌کند. روش دوم ساخت چندسازه با یک پرکننده شیشه‌ای است که با وجود اسیدشویی فلوراید از آن، چندسازه ترمیمی یکپارچگی فیزیکی خود را حفظ می‌کند. آزادسازی فلوراید از داخل

1. Bisphenol A-glycidyl methacrylate

3. Triethylene glycol dimethacrylate

2. Urethane dimethacrylate

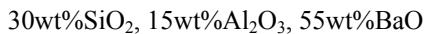
4. Ethylene glycol dimethacrylate

شد. برای به دست آوردن میانگین استحکام خمی نمونه‌ها، دستگاه آزمون استحکام خمی ساخت شرکت Santam به کار گرفته شد. دستگاه میکروسختی سنج Bareiss برای انجام آزمون سختی نمونه‌ها و میکروسکوپ الکترونی رویشی مدل LEO 1455VP برای بررسی سطوح شکست نمونه‌ها، به کار گرفته شد.

فرایند ساخت چندسازه

تهیه پرکننده

در این پژوهش از پرکننده‌های کوارتز و شیشه باریم آلمینوسیلیکات حاوی فلوراید استفاده شده است. اندازه اولیه ذره‌های سیلیکا $0.2 \text{ }\mu\text{m}$ میلی‌متر بود که نیاز به خردایش داشت. پرکننده شیشه‌ای باریم آلمینوسیلیکات حاوی فلوراید با گرمادهی ساخته شد. در ساخت این پرکننده از آلمینیم فلوراید به عنوان منبع فلوراید استفاده شد. در تهیه پرکننده شیشه‌ای باریم آلمینوسیلیکات، ۵۵ گرم سیلیکا، ۳/۲۲۶ گرم باریم هیدروکسید^۱ (آبه) و ۹/۴۵ گرم آلمینیم هیدروکسید در محیط آب و الكل قرار گرفت. سپس، خشک و آسیاب شدند. ترکیب شیشه باریم آلمینوسیلیکات مورد استفاده به صورت زیر است:

ترکیب این شیشه با ۸ درصد فلوراید به عنوان پرکننده چندسازه تهیه شد. به این ترتیب که مخلوط شیشه و فلوراید پس از آماده شدن با هاون دستی، در بوته زیرکونیا قرار گرفت و در کوره با دمای 135°C برای مدت ۲ ساعت گرمادهی شد. پس از همگن شدن ترکیب‌های ذوب شده، بوته از کوره خارج و محتوای آن در آب سرد ریخته شد. سپس این شیشه به مدت ۲ ساعت تحت آسیاب اسپکس قرار گرفت. پرکننده کوارتز نیز به مدت ۲ ساعت آسیاب شد.

در مرحله بعدی فرایند اصلاح سطحی انجام شد. فرایند اصلاح سطح برای هر دو پرکننده به این صورت انجام شد

از اندازه‌های میکرو و نانو در ترکیب چندسازه‌های دندانی استفاده شدند و نتیجه‌های خوبی از نظر ویژگی مکانیکی و درجه تبدیل بسپارش به دست آمد [۸]. همچنین، در پژوهش دیگری درصد انقباض ترکیب پایانی مورد استفاده برای چندسازه‌های دندانی با استفاده از تکارهای متفاوت کاهش پیدا کرد که دستاورد مهمی در تهیه چندسازه‌های دندانی به حساب می‌آید [۹].

بخش تجربی

مواد و روش‌ها

کوارتز و باریم هیدروکسید^۲ (آبه) و عامل جفت‌کننده Bis-GMA^۳ MPTS از شرکت مرک و تکارهای TEGDMA و UDMA از شرکت آلریچ خریداری شدند. آلمینیم هیدروکسید، آلمینیم فلوراید، استیک اسید، آغازگر نوری^۴ TPO و آمین^۵ Et-PABA مورد استفاده، همه ساخت مرک بودند. مواد یادشده با خلوص آزمایشگاهی بودند و بدون هیچ‌گونه خالص‌سازی استفاده شدند. پرکننده چندسازه نانوهیرید بر پایه تکارهای Bis-GMA، UDMA و TEGDMA ترکیبی از کوارتز و پرکننده شیشه‌ای باریم آلمینوسیلیکات حاوی فلوراید است که با گرمادهی ویژه تهیه شده است. پرکننده‌ها با عمل خردایش با آسیاب ماهواره‌ای شیشه‌ای ساخته شده با دستگاه پراش پرتو ایکس BrukerD8 ADVANCE X-Ray diffractometer بررسی شدند. برای به دست آوردن توزیع اندازه ذره‌ها، پرکننده‌ها از دستگاه پراکنندگی نور دینامیکی Master sizer 2000 ساخت شرکت Malven استفاده شد. برای بررسی سیلان دارشنی پرکننده‌ها، طیف‌سنج فروسرخ تبدیل فوریه Perkin Elmer Spectrum one ساخت شرکت

1. Diphenyl (2,4,6-trimethylbenzoyl) phosphine oxide

2. Ethyl-4-dimethylaminobenzoate

سال شانزدهم، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۱

نشریه پژوهش‌های کاربردی در شیمی (JARC)

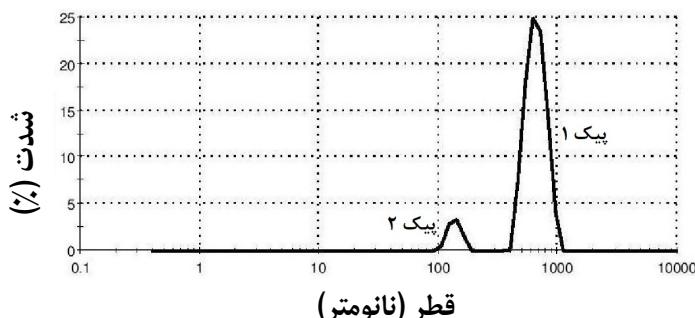
۵۰ قرار گرفت [۱۱]. پس از این مدت، گران روی مخلوط به تقریب کاهش یافت. ازین‌رو، برای قوام گرفتن ترکیب، ۴۰ گرم نانوسیلیکا طی ۴ مرحله به آن افزوده و هم‌زده شد. به این ترتیب تغییر کوچکی در نسبت پرکننده و رزین ایجاد شد و درصد پرکننده کلی ۷۶/۸۵٪ محاسبه شد. چندسازه پایانی قالب‌گیری شد و به مدت ۶۲ ثانیه با نور LED با شدت تابش ۳۵۰ mW/cm² پخت شد. برای افزایش عمق پخت، آغازگر نوری همراه با آمین Et-PABA به عنوان تسریع‌کننده واکنش بسپارش با نسبت ۲ به ۱ به کار برده شد [۱۲]. افزودن آمین به چندسازه در مراحل پایانی ساخت و همراه با افزودن پرکننده صورت می‌گیرد. در انتهای نیز مقدار ۴۰ گرم نانوسیلیکا برای قوام گرفتن خمیر به ترکیب افزوده شد.

نتیجه‌ها و بحث

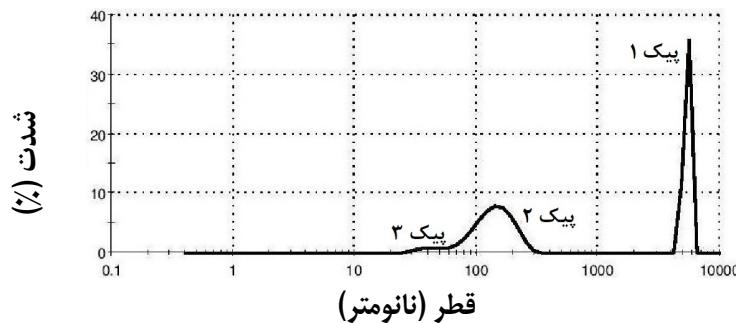
اندازه ذره‌ها

نتیجه‌های به دست آمده از پراکندگی نور دینامیکی پرکننده‌های کوارترز و شیشه باریم آلومینوسیلیکات حاوی فلوراید بر حسب شدت نور بازتاب شده با ذره‌ها در شکل‌های ۱ و ۲ آورده شده است.

که ۱۰۰ گرم محلول آب و الكل (۵٪ آب و ۹۵٪ ایزوپروپیل الكل) با استیک اسید به گستره PH ۴/۵ تا ۵/۵ رسانده شد. سپس، ۶ گرم عامل جفت‌کننده MPTS به محلول افزوده شد. محلول به دست آمده به مدت ۱۰ دقیقه برای آب کافت و تشکیل سیلانول هم‌زده شد. در این حالت ۶ گرم پرکننده کوارترز افزوده شد و سل تشکیل شده به مدت ۲۰ دقیقه با دستگاه همزن مکانیکی هم‌زده شد. مرحله پخت برای خمیری‌شدن ماده در دمای ۷۰°C تا ۷۵°C (دمای جوش الكل) انجام گرفت. ماده خمیری شکل به دست آمده، ۲ ساعت در دمای ۱۰۰°C برای تشکیل پیوند کووالانسی در آن قرار گرفت. پرکننده مورد نظر پیش از افزوده شدن به رزین، در هاون کوبیده شد تا حالت پودری به خود بگیرد [۱۰]. پرکننده شیشه ای باریم سیلیکات حاوی فلوراید نیز با استفاده از این روش اصلاح سطحی شد. برای تهیه بستر ابتداء سه تکپار در نسبت‌های مشخص (40% Bis-GMA, 40% UDMA, 20% TEGDMA) با هم مخلوط و سپس آغازگر نوری TPO افزوده شد. مخلوط هم‌زده شد تا همگن شود [۷]. پرکننده‌ها در نسبت مشخص (۷۵٪ پرکننده در ۲۵٪ بستر) در هاون ریخته و مخلوط شدند. سپس، آرام آرام به مخلوط رزین افزوده شدند. مخلوط به دست آمده برای همگن شدن بیشتر به مدت ۱۵ دقیقه در آون در دمای ۰°C

شکل ۱ نتیجه‌های پراکندگی نور دینامیکی برای کوارترز بر حسب شدت نور بازتابی
پیک ۱ (میانگین قطر: ۶۵۹ نانومتر، شدت: ۹۱/۸٪ و ضخامت: ۱۲۶ نانومتر) و
پیک ۲ (میانگین قطر: ۱۳۷ نانومتر، شدت: ۸/۲٪ و ضخامت: ۱۶/۸ نانومتر)

شکل ۲ نتایج‌های پراکندگی نور دینامیکی برای شیشه باریم آلومنیوسیلیکات حاوی

فلوراید بر حسب شدت نور بازتابی

پیک ۱ (قطر: ۵۳۷۰ نانومتر، شدت: ۴۷/۲٪ و ضخامت: ۳۶ نانومتر)،

پیک ۲ (قطر: ۱۴۴ نانومتر، شدت: ۴۹/۵٪ و ضخامت: ۴۹/۸ نانومتر) و

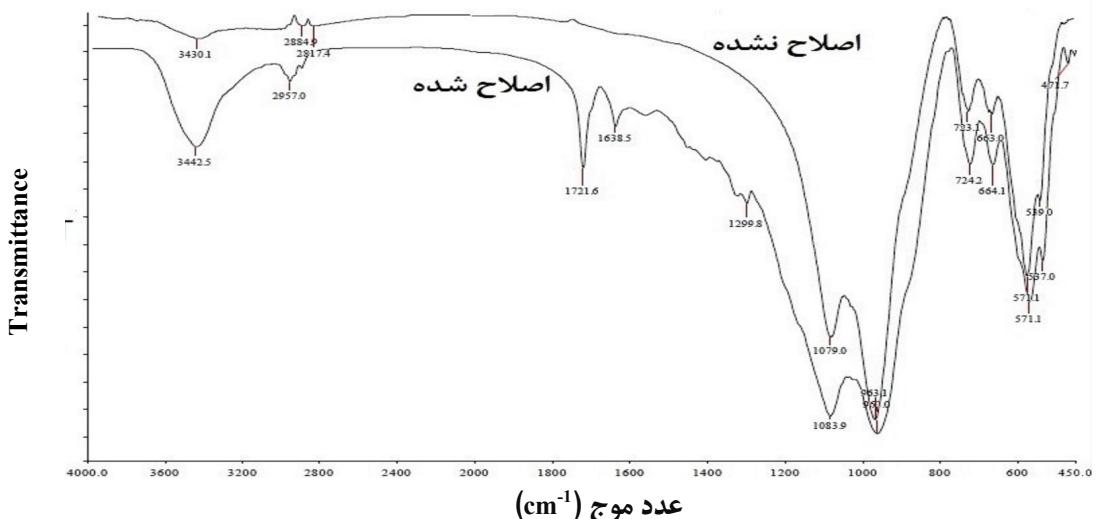
پیک ۳ (قطر: ۴۰ نانومتر، شدت: ۳/۳٪ و ضخامت: ۷/۲ نانومتر)

می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در بالابدن مقدار پرکننده مورداستفاده در ترکیب چندسازه داشته باشد.

طیف FTIR

طیف فروسرخ برای بررسی مقدار اصلاح سطح پرکننده‌ها و به پیروی از آن چسبندگی و پیوند میان پرکننده و بسته، به کارگرفته شد. شکل ۳ طیف‌های فروسرخ کوارتز اصلاح‌نشده و اصلاح‌شده را نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل ۳ مشاهده می‌شود، پیک 1721 cm^{-1} مربوط به پیوند C=O و همچنین، پیک‌های 2957 cm^{-1} و 2927 cm^{-1} مربوط به ارتعاش‌های کششی متقارن گروه‌های $-\text{CH}_3$ و $-\text{CH}_2-$ در طیف کوارتز مربوط به کوارتز اصلاح‌شده وجود دارد که در طیف کوارتز اصلاح‌نشده دیده نمی‌شوند. این پیک‌ها مربوط به ترکیب اصلاح‌کننده سیلانی MPTS است و بیانگر موفقیت‌آمیزی‌بودن فرایند سیلان‌دارکردن بر کوارتز هستند [۱۳ و ۱۴].

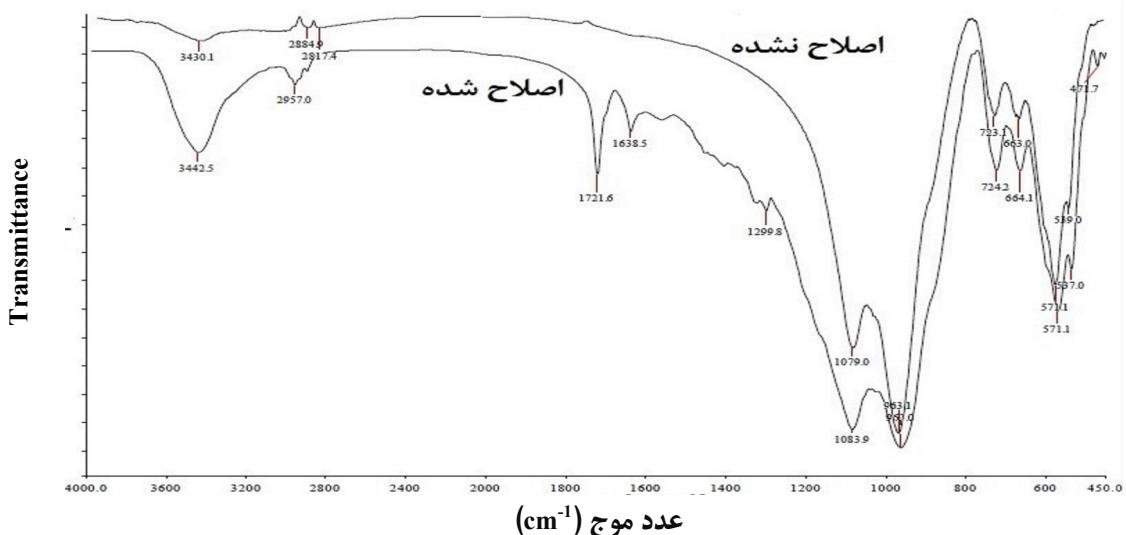
همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، کوارتز مورداستفاده در این پژوهش دو گستره متفاوت ابعادی دارد. یک پیک با شدت ۹۱/۸٪ در ۶۹۵ نانومتر و دیگری با شدت ۸/۲٪ در ۱۳۷ نانومتر مشاهده می‌شود. این نشان می‌دهد که کوارتز مورداستفاده دو گستره ابعادی بین ۶۰۰ الی ۱۰۰۰ نانومتر (حدود ۹۰٪) و بین ۱۰۰ الی ۲۰۰ نانومتر (حدود ۱۰٪) دارد. شکل ۲ نیز گستره ابعادی شیشه مورداستفاده را نشان می‌دهد. شیشه باریم آلومنیوسیلیکات حاوی فلوراید استفاده شده، سه گستره ابعادی دارد (پیک در 406 nm با شدت ۳/۳٪، پیک در 144 nm با شدت ۴۹/۵٪ و پیک در 5370 nm با شدت ۴۷/۲٪). همان‌طور که در شکل‌ها مشاهده می‌شود، پرکننده‌های مورداستفاده در این پژوهش از نوع هیبریدی (میکرو و نانومتری) هستند و این ویژگی

شکل ۳ طیف‌های فروسرخ کوارتز اصلاح‌نشده و اصلاح‌شده

پیک‌های 2957 cm^{-1} مربوط به ارتعاش کششی آلفاتیک C-H و 1638 cm^{-1} مربوط به ارتعاش کششی C=C نشان‌دهنده موفقیت‌آمیز بودن فرایند سیلان‌دارکردن بر شیشه باریم آلومینوسیلیکات است [۱۳ و ۱۴].

شکل ۴ طیف‌های فروسرخ شیشه باریم سیلیکات اصلاح‌نشده و اصلاح‌شده را نشان می‌دهد. وجود پیک با عدد موج 1721 cm^{-1} در طیف اصلاح‌شده حاکی از ایجاد پیوندهای O=C=O و سیلان‌دارشدن است. همچنین، وجود

شکل ۴ طیف‌های فروسرخ شیشه باریم سیلیکات اصلاح‌نشده و اصلاح‌شده

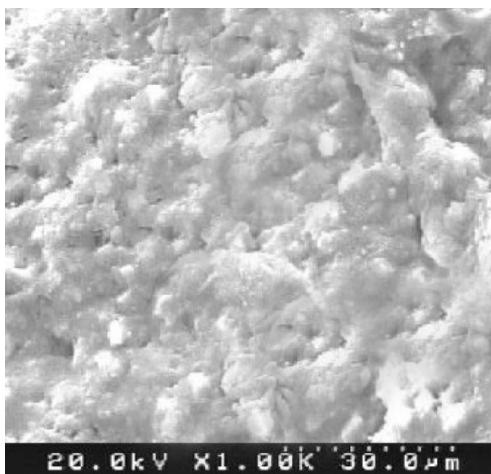
چندسازه‌های دندانی در گستره ۴۶ تا ۱۰۵ HV است. نزدیک بودن مقادیر میکروسختی در سه نمونه مورد آزمایش بیانگر همگن بودن نسبی ساختار چندسازه ساخته شده است.

جدول ۲ نتیجه‌های آزمون^{*} میکروسختی (HV) برای چندسازه ساخته شده

میانگین	نمونه ۳	نمونه ۲	نمونه ۱
84.4 ± 5.8	۹۰.۹	۸۹.۸	۸۶.۹

* برای هر سه نمونه دیسکی ساخته شده از چندسازه، دو بار آزمون انجام شده است.

تصویرهای SEM از سطح شکست نمونه شکل ۵ سطح شکست نمونه چندسازه را در آزمون استحکام خمثی نشان می‌دهد.

شکل ۵ تصویر SEM از سطح شکست نمونه چندسازه

همان طور که در شکل ۵ مشاهده می‌شود، تصویر سطح شکست نمونه صاف و شکست چندسازه ترد است. لازم به توضیح است که در بسیارها دو سازوکار تغییر شکل پلاستیک وجود دارد. سیلان برشی و کربیزینگ. سیلان برشی به طور معمول به عنوان یک رفتار نرم و کربیزینگ به عنوان یک رفتار ترد

آزمون‌های مکانیکی آزمون استحکام خمثی

در جدول ۱ نتیجه‌های آزمون استحکام خمثی برای ۵ نمونه از ترکیب ساخته شده ارایه شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود میانگین استحکام خمثی چندسازه برابر با 98.4 MPa با انحراف معیار 7.7 به دست آمد. شایان ذکر است که نمونه ۱ به دلیل تفاوت زیاد داده، خارج از گستره در نظر گرفته و حذف شد.

جدول ۱ نتیجه‌های آزمون استحکام خمثی (MPa)

نمونه ۱	نمونه ۲	نمونه ۳	نمونه ۴	نمونه ۵	میانگین
98.4 ± 7.7	۹۷.۵	۱۰۱.۲۵	۹۰	۱۰۵	۹۷.۲۵

مقدار استاندارد و قابل قبول استحکام خمثی برای چندسازه‌های دندانی، 80 MPa است [۱۵]. با توجه به بالاترین مقدار میانگین استحکام خمثی نمونه‌های مورد آزمایش از مقدار استاندارد، چندسازه ساخته شده می‌تواند برای کاربرد تجاری مناسب باشد.

آزمون میکروسختی^۱

آزمون میکروسختی ویکرز آزمون استاندارد برای چندسازه‌های دندانی است. استانداردهای ISO 6507-1 و ISO تعیین کننده مقدار میکروسختی قابل قبول هستند. در این آزمون تعداد سه نمونه دیسکی شکل تحت آزمون قرار گرفت که بر هر کدام دو بار تورفتگی^۲ انجام شد. نتیجه به دست آمده به صورت میانگین ۶ بار ایجاد تورفتگی در جدول ۲ آورده شده است. همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، میانگین مقدار میکروسختی چندسازه 84.4 HV به دست آمد. با توجه به استانداردهای یادشده و نیز کارهای مشابه پیشین [۱۴] مقدار میکروسختی قابل قبول برای

1. Microhardness

2. Indent

سال شانزدهم، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۱

نشریه پژوهش‌های کاربردی در شیمی (JARC)

جدول ۳ مقایسه نتیجه های این پژوهش با نمونه های تجاری و کار مشابه پیشین

سختی (HV)	استحکام (MPa)	خمشی	سازنده - کشور / مرجع	نمونه ها
۹۵	۱۱۵	-	آمریکا - Dentsply	Ceram X Mono
۹۲	۹۰	[۸]	ژاپن - Tokuyama	Estelite Quick
۹۷	-	[۸]	آمریکا - Kerr	Herculite Ultra VCX
۷۸	۱۰۱	[۸]		BAPO 70%
۸۲	۹۰	[۸]		BAPO 75%
۹۸	۹۵	[۸]		BAPO 80%
۸۴	۹۸		پژوهش حاضر	نمونه

نتیجه گیری

در این پژوهش، چندسازه دندانی نورپخت بر پایه سه تکپار Bis-GMA، UDMA و TEGDMA و HAو PEGDMA هیبریدی میکرو و نانومتری متشكل از کوارترز و باریم آلومینو سیلیکاتی به همراه فلوراید تهیه شد. نتیجه های اندازه گیری ابعادی وجود دو اندازه متفاوت را در گستره میکرومتری و نانومتری برای پرکننده های مورداستفاده نشان داد. نتیجه های آزمون UTM بدست آمده مقدار $98/4 \text{ MPa}$ برای ISO4049 چندسازه نشان داد که این مقدار بالاتر از سطح استاندارد است. نتیجه های سختی سنجی نیز در حد مطلوبی به دست آمد. در مجموع چندسازه ساخته شده از لحاظ مکانیکی استانداردهای لازم را دارد. این ویژگی به دلیل ایجاد نسبت از عامل پیونددهنده بین فاز بستر و پرکننده (فرایند سیلان دارشدن با ترکیب MPTS) ایجاد شده است. عامل پیونددهنده افزون بر بهبدود چسبندگی بین پرکننده و زمینه، موجب پراکندگی مناسب پرکننده (بادرصد های خیلی بالا) در زمینه نیز خواهد شد که این امر نیز به بهبدود استحکام مکانیکی چندسازه منجر خواهد شد.

شناخته می شود. بسپارهایی که با سازو کار سیلان بر بشی تعییر شکل پلاستیک می دهند، به طور معمول رفتار نرم دارند و بسپارهایی که با سازو کار کریزینگ تعییر شکل می دهند رفتار ترد دارند. با توجه به اینکه در فرایند تهیه چندسازه از حلال استون و لامپ هالوژن استفاده نشده است، در تصویرها، جباب دیده نمی شود. این نکته بسیار با اهمیت است چرا که صورت زیاد بودن می توانند استحکام مکانیکی قطعه را کاهش دهند. وجود حلال استون در هر دو حالت استفاده از لامپ های هالوژن و LED می تواند مشکلاتی را ایجاد کند. در صورت پخت نمونه با دستگاه هالوژن در اثر به دست آمده از لامپ هالوژن، مقداری از استون موجود در ترکیب تبخیر می شود. در صورت استفاده از دستگاه LED به دلیل عدم وجود گرما تبخیر استون انجام نمی شود و بنابراین، نمونه پخت کامل نخواهد شد.

در نمونه، بر هم کنش به نسبت خوبی میان رزین و پرکننده مشاهده می شود. ذره های پرکننده به طور کامل به رزین چسبیده اند و پرکننده جدا از رزین مشاهده نمی شوند. این موضوع گواهی بر انجام فرایند سیلان دارشدن است. نکته ای که در طیف سنجی FTIR هم به آن اشاره شد. پیوند میان رزین و پرکننده موجب افزایش استحکام مکانیکی و کاهش نقاط تمرکز تنش می شود. از آنجایی که شکل پرکننده ها به طور عمده کروی است و پیوند مناسبی هم بین آن ها و زمینه وجود دارد، از اشعه ترک جلوگیری می شود چرا که موانع موجود بر سر راه ترک افزایش می یابد و در نتیجه استحکام مکانیکی بالاتر می رود.

مراجع

- [1] Sakaguchi, R.L.; Ferracane, J.; Powers, J.M.; “Craig’s Restorative Dental materials”, 14th Ed., Elsevier, Amsterdam, 2019.
- [2] Nowak, R., Wanek, E.; Gangnus, B.; U.S. Patent 5824720 A, 1998.
- [3] Hammesfahr, P.D.; Danielson, P.S.; Campbell, R.C.; U.S. Patent 5304586 A, 1994.
- [4] Barszczewska-Rybarek, I.M.; Chrószcz, M.W.; Chladek, G.; Materials 14(8), 2037-2045, 2021.
- [5] Zhang, S.; Liao, M.; Liu, F.; Huang, X.; Mai, S.; He, J.; J. Mech. Behav. Biomed. Mater. 131, 105263, 2022.
- [6] Tarle, Z.; Meniga, A.; Ristic, M.; Sutalo, J.; Pichler, G.; Croat. Chem. Acta. 71(3), 777-787, 1998.
- [7] Glenn, J.F.; “Composites and properties of unfilled and composite resin restorative materials”, Edited by Smith, D.C. ; Williams, D.F.; CRS Press Inc, Boca Raton, 3, 98-130, 1982.
- [8] Najafi, H.; Akbari, B.; Najafi, F.; Abrishamkar, A.; Ramedani, A.; Yazdanpanah, A.; Int. J. Polym. Mater. Polym. Biomater. 66(16), 844-851, 2017.
- [9] Sarhaadei, E.; Najafi, F.; Akbari, B.; Polym. Bull, 79, 8193-8215, 2022.
- [9] Kolodziejczak-Radzmiska, A.; Jasionowski, T.; Materials 7, 2833 – 2881, 2014.
- [10] Karabela, M.M.; Sideridou, I.D.; Dent. Mater. 27, 825-835, 2011.
- [11] Schneider, L.F.; Cavalcante, L.M.; Prahl, S.A.; Pfeifer, C.S.; Ferracane, Dent. Mater. 28(4), 392-397, 2012.
- [12] Saikia, B.J.; Parthasarathy, G.; J. Mod. Phys. 1, 206-210, 2010.
- [13] Pavia, D.L.; Lampman, G.M.; Kriz, G.S.; Vyvyan, J.R.; “Introduction to spectroscopy”, 5th Ed., CENGAGE Learning, Australia, 2009.
- [14] International Standard, ISO 4049, Dentistry – Polymer – based restorative materials.
- [15] Poggio, C.; Lombarlini, M.; Gaviati, S.; Chiesa, M.; J. Conserv. Dent. 15(3), 237-241, 2012.

**Effect of quartz filler with fluoride-containing barium aluminosilicate
on the mechanical properties of light-cured dental composites based on
Bis-GMA/UDMA/TEGDMA**

B. Akbari^{1,*}, S. Vahedi², M. Jamshidi², F. Najafi³

1. Assistance Prof. of Department of Life Science Engineering, Faculty of New Sciences and Technologies, University of Tehran, Tehran, Iran.
2. M.Sc. Student of Department of Life Science Engineering, Faculty of New Sciences and Technologies, University of Tehran, Tehran, Iran.
3. Associate Prof. of Department of Resin and Additives, Surface Coating and Novel Technologies Faculty, Institute for Color Science and Technology, Tehran, Iran.

Abstract: In this project, a dental composite has been prepared using Bis-GMA, UDMA, and TEGDMA resins along with quartz and barium aluminosilicate fillers containing fluoride. After the fabrication stage, FTIR tests were performed to study the surface modification of fillers, UTM to determine the flexural strength and stiffness test. Then, SEM images were obtained from the fracture surfaces of the bending test. The results of the UTM test were about 23% higher than the standard level of ISO4049 (93MPa) and the hardness test result was 84.4 HV, which is in the acceptable range for dental composites. FTIR peaks related to quartz and barium silicate glass systems showed the success of the silanization process in these two systems. In general, it seems that the composition prepared in this study can meet the requirements of a dental composite. However, further studies need to be carried out.

Keywords: Dental composite, Quartz, Fluoride-containing barium aluminosilicate, Light-cure

* Corresponding author Email: babakbari@ut.ac.ir